

רק אתם
תחזיקו עצמכם
ביחד אז תהיו
אנשים פשוטים

אבא איזה ברסלב אנחנו?

אנשים קשורים. ולא קשרים בלבד אלא אפילו צדיקים וטובים תקיף (חיי מוהר"ן ר"ח). תמה אני איך משליכים חברה אהובה וחביבה כזו... תלא טוב היה אם היית מטיל העבדות והיהדות שלך גם כן לתוך השתופות של החברים האהובים... (חיי מוהר"ן שט"ו).

יש לנו כמובן את נקודת החבר ומקבלין דין מן דין, "לדבר עם חברו ביראת שמים" ועוד ועוד. ועוד. גם אצל רבי נתן אנו רואים שהפרויקט הכי גדול, אחרי הדפוס, היו נסיעות מפרכות במשך חודשים שמטרתן העיקרית ליסד השורות והדוק הקשר בין אנשי שלומנו שהיו מפורדים ברחבי אוקראינה. ומעין קצר בעלים להתרפה אפשר לקבל יותר משמץ של מושג על החשיבות העצומה של השתייכות לאנשי הצדיק ולקהילה הנקראת על שמו. אז מה עושים בפועל? איך מאזנים בין הצורך בקהילה, חברה ותחושת שייכות (במידה רבה בעיקר עבור הילדים, הדור השני, שזקוק לכך נואשות), לבין הדרך הקדושה של ברסלב, שמדגישה התבודדות, הליכה נגד הזרם והצנע לכת, ומרחיקה פרסום, חיצוניות, שקר וחזף?

אחד מוחכמי אומות העולם אמר פעם: "איני מוכן להיות חבר במועדון שמוכן לקבל אותי". זו בדיחה שנונה כמובן אבל ניתן ללמוד ממנה נקודה חשובה. האדם הוא יצור מעניין: מצד אחד הוא מחפש חברת בני אדם אחרים, ונאה בכך שהוא נמנה על קבוצה גדולה וחזקה של בני אדם שמוציאים לפועל מטרה משותפת. מצד שני הוא שואף כל הזמן למצוא את הנקודה הייחודית שמבדילה אותו או את קבוצתו משאר המיליארדים, ואת השליחות המיוחדת שלו בעולם. לעתיד לבוא, גילה רביה'ק, יהיו כל העולם אנשי ברסלב. באיזה מובן? האם זה אומר שנוכל סוף סוף להתנאות בכך ש"החסידות שלנו הכי גדולה ופופולרית"? ממש לא. הדיכוי הגמור: "שיהא כל אחד בוסר בחלקו של חברו".

השילוב המיוחד של דרך רביה'ק מאחד בין שמחה פנימית שלמה בחלקי הפרטי, כמו שנהג התם הקדוש, לבין אחדות נפלאה ותמימות דעים גמורה עם אנשי הצדיק האמיתיים. בין ביצוע השליחות הפרטית

השאלה שבסודות נשמעת אולי מנוכחת ואף מעצבנת, בפרט למו שעבודו ברסלב היא הדיכוי הגמור. הרי אנשים מגיעים לברסלב לפעמים אחרי שנים של סלידה מהכיתות שממנה ניסו לברוח כל הזמן. אצל רבנו הם מגלים לראשונה את הזהות הפנימית שלהם עצמם. "אחד היה אברהם". אז מי צריך תת-ברסלב בתוך ברסלב? אני תלמיד של רבנו חזר.

אבל משני דברים קריטיים אי אפשר להתעלם. קודם כל מהעובדה שילדים, מה לעשות, אכן שואלים בדיוק את השאלה הזו. ושנית, מכך שגם אנשים מבוגרים, ככל שנדמה להם שהם דילגו מזמן על הצורך בשייכות לקבוצה והפכו ליהודים פשוטים בלי תיוגים וקטגוריות, עדיין נשארו בני אדם וזה מעסיק גם אותם. הלא דבר הוא.

באופן מעניין, אגב, זו גם השאלה שהכי חוזרת על עצמה במפגש עם אנשים שאינם חסידי ברסלב ("אז איזה ברסלב אתה?"). היא מעוררת בדרך כלל רוגז קל, מלווה בנימת סלחנות על תמימותו של השואל שאינו מבין שברסלב עובדת אחרת לגמרי, אבל נו, לך תסביר עכשיו.

משמו של הצדיק בעל 'חפץ חיים' אומרים: אדם יכול לטייל בכל העולם, אבל רק בתנאי שבסופו של יום יש לו בית לחזור אליו. אחרת הוא לא מטייל, אלא סתם נע ונד.

נסו, רבנו הקדוש מלמד אותנו להרגיש בבית בכל מקום. "מי שישי לו לב ישראלי אין ראי לו לומר ש'מקום זה אין טוב לפני, כי אין שני אצלו מקום קל' (ליקו"מ תנינא נ).

בנוסף, הקשר האישי המיוחד שיש לכל חסיד ברסלב עם הרבי, הוא עונן שמעניק עידוד וחוסן במצבים הכי נמוכים ומדככים שאפשר להעלות על הדעת. פשוט לעצור לרגע ולהזכיר לעצמך שוב את האמת הפשוטה: יש בורא לעולם, והוא ברא אותי באופן מיוחד לתכלית נפלאה, ונתן לי שליחות שאין עוד דוגמתה. ויש לי רבי, שמדריך אותי איך להשלים את השליחות הזאת ועל ידו לא אמוט לעולם.

אך האם פירושו של דבר הוא שחסידי ברסלב הוא בהגדה 'אב בודד? לא ולא.

"החברים המקורבים לצדיקי אמת ואוהזים את עצמם בהם, ראוי שיחזקו זה את זה ויעוררו זה את זה..." (משיבת נפש אות ג, ע"פ ליקוטי מוהר"ן קמא, ג). "והשיב: רק אהם תחזיקו עצמכם ביחד, אז תקיף

דבר ר' נחמן רזנפלד מרבני הארגון

אחוז נבסא בנודי

היא העצה והתנאי להישאר קיים בקבלת התורה כך מבואר בתחילת ליקוטי מוהר"ן תניינא אות ב והכוונה כזה להתחבר ולקשר את עצמו עם נשמות ישראל

לעומת זאת כמה שורות לפני זה מבואר ההיפך הגמור שם בהשמטה הידועה "אחד היה אברהם"

שם מבואר שמי שרק רוצה להיכנס לעבודת ה' אי אפשר לו להיכנס רק על ידי שיחשוב שהוא יחיד בעולם ואין בעולם כי אם הוא לבדו

והתשובה היא ששניהם נכונים מוכרחים לכל מי שבא לקבל את התורה ולהכנס לעבודת ה' שמצד אחד אי אפשר להגיע לזה רק בחבורה ודיבור חברים ומצד שני גם בתוך החבורה על האדם להישאר יחיד בכחינה מסוימת ולא לאבד את יחידותו בגלל החבורה

וכמוכא ההשוואה כזה מכתבת ספר תורה שכל אחד מישראל הרי הוא אות בספר תורה ובאותיות התורה ההכרח לאותיות להצטרף לתיות ולתיות להצטרף לפסוקים ולפסוקים להצטרף לפרשיות שהם חבורות חבורות ואף על פי כן ההכרח גם כן להפריד בין התיות ולהפריד בין האותיות שכל אות צריכה להיות מוקפת גייל

ושני דרכים אלה מציינו במתן תורה שמצד אחד נאמר שם [שמות י"ט ב'] ויהן שם ישראל נגד ההר כאיש אחד בלב אחד ולעומת זאת נאמר על זה [שם ל"ד ה'] ואיש לא יעלה עמך וביאר הרה"ק ר' נחמן מהורדנאק שבא ללמד שכשרוצא האדם לעבוד את ה' שלא יעלה איש עמו ויגיש כאלו הוא לבדו

כל זה מרומז בפרשתנו פרשת שלח שאנו קוראים אותה השנה אחרי חג השבעות כפי שרימז הדגמ"א על הפסוק שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען "שלח לך אנשים" שהתרגום של ויפשט וישלח נמצא שלח לך אנשים היינו שתשפטו ותסיד ממך האנשים "ויתורו את ארץ" כנען ותשאיר האנשים בשביל ארץ כנען המרמז על השכינה הקדושה מה שנצרך החבורה עבוד השראת השכינה [כמו שמצינו לגבי תפילה בציבור וכדומה דכל בי עשרה שכינתא שריה].

במלוא הכוונה, לבין איחוד כוחות מלא לצורך ביצוע השליחות הכללית, בכונה לא פחות שלמה.

חסידות ברסלב, זו עובדה, היא התנועה הצומחת במהירות הגדולה ביותר בעולם. מדובר במועדון פתוח. אין תנאי קבלה, מלבד אמונה פנימית והתקשרות נפשית שרק הקב"ה, רביה"ק והאדם עצמו יודעים עד כמה היא אכן אמיתית.

רבים וטובים שבתחילת הדרך נשאבו אל האור הגדול שבוקע מברסלב, מצאו את עצמם כעבור שנים מספר מתמודדים עם תחושת ניתוק מסוימת כתוצאה מכך שעם המעבר הפנימי הדרוש גם מעבר חיצוני, כאשר חלקם השיארו מאחור את דרך החיים הקודמת, לרבות המרכיב הקהילתי והחברתי.

נוצר מצב שבו מאות רבות של אברכים הנקראים על שם הצדיק מרגישים חוסר מציק ביכולת לקיים את עבודת ה' בצוותא, כחבורה אחת, ולשאת יחד במשא הכבד שנושא על כתפיו הדור האחרון, הדור שלפני הגאולה השלימה. ואם בזמן רביה"ק הדרך להיות אנשים כשרים הייתה על ידי "תחזיקו עצמכם ביחד", בדורנו היחוס על אחת כמה וכמה.

בחודשים האחרונים יצאה לדרך יוזמה מתבקשת אך משום מה נזנחה. פשוטה, וגם טרלית. המסע להגשמתה כלל עשרות רבות (בלי גומה) של שעות שיחה וליבון בדיבור חברים, סיעור מוחות, בירוד והתייעצות חברים ותזקים מכל רחבי הארץ 'טחנ' את הנושא הלך ושוב מכל זווית אפשרית, במקביל לעצה והכוונה מת"ח חשובים הנמנים על אנשי שלומנו.

הגענו למסקנה אחת: דרושה התארגנות דרוש מעין 'ארגון גל'. ובעיקר, יש צורך נושא בליכוד השורות ותחושת שייכות שתאגד את כל מי שרואה את עצמו חסיד ברסלב מבחינה פנימית ומהותית, אך אינו רואה את עצמו נמנה על אחת הקבוצות הקיימות מבחינה קהילתית.

קהילה איננה רק מקום להתפלל במגן ואפילו לא רשת ביטחון חברתית כל זה טכני. הנקודה העיקרית היא החיבור הרעיוני. ואין חסיד ברסלב שלא מכיר את הצורך הפנימי להחליף שיח עם אנשי המלך, תלמידי בעל התפילה הגדול, מתוך הרגשה של הבנה הדדית עמוקה בין חברים להשקפה ושותפי אמת לדרך של רבנו הקדוש.

מכאן תצא הקריאה לכל האברכים היקרים, בני התורה ושאר אנשי שלומנו החרדים לדבר ה' ומאמינים בצדיקו האמיתיים: כזה ראו וקדשו. הגיעה העת להתאגד בקהילות חמות, תומכות ומחזקות, ולהחזיק את עצמנו ביחד כרצון רבנו הקדוש.

אנו תקווה שהפלטפורמה הנוכחית תהיה דוגמה חיובית לרבות אחרות דוגמתה, בבחינת חבר אני לכל אשר ידאוך.

מזכור: יש לנו רבי. איננו כצאן ללא רועה. קיימנו בהיחוד "אעשה מכם כיתות כיתות", הגיע הזמן לקיים "תחזיקו עצמכם ביחד". ומי יתן ונסה על ידי כך גם להעולם ראוי שיתמחו עצמן על האהבה שבינינו, ובעיקר לתכלית האחת והאמיתית: להיות אנשים קְשָׁרִים, ואֶפְלוֹ צְדִיקִים וְטוֹבִים. אמן!

רק החזיקו!

פאנל שהתקיים לקראת יסוד חבורת קודש 'החזיקו - התאחדות האברכים דחסידי ברסלב' להתחדשות בדרכי רבינו הק' מתוך דיבוק חבריים

תיד דגן

ישובים או סביב השולחן, ידידים ומכרים שבים-זים כמעט ולא נפגשים מפאת ריחוק מקום, אך הלבבות תמיד קרובים. פנים זורחות ומאירות של אנשי הצדיק, שלמרות הטרדות והמעברים שעוברים איש איש במקומו ובבחינתו, לא מוותרים על ההתחדשות. כדי להתחדש, גילה לנו רבינו, צריך להתועד יחדיו. ולשם כך התכנסנו בשלהי ספירת העומר, בהתקרב חג השבעות, זמן מתן תורתנו עליו נאמר "ויתן - כאיש אחד בלב אחד".

על השולחן מניחים חיזמים והמייסדים את הבשורה המרגינה: חבורת קודש ארצית לאברכי אנ"ש דוברי לשון הקודש, אשר בשם "החזיקו" תיקרא.

מאחורי החזמה המברכת עומדים ארבעה אנשי מעשה מיקידי אנ"ש: הר"ד נחמן גריוולט, הר"ד ישראל מאיר בוסקילה, הר"ד נפתלי כהן והר"ד יעקב קלינג.

ר' נחמן: הגיע הזמן שכל מי שמחפש חיות דקדושה, ימצא לו בית שכל חסיד ברסלב שלא משוץ לאיזה מקום, ורוצה להשתייך, יהיה לו מקום.

ר' ישראל מאיר: ושידע שמדובר במקום עם חיות. **ר' נפתלי:** אנחנו יודעים שאנו חיים בדרך עקבתא דמשיחא, ומאמינים שרק רבינו הוא התרופה של הדור, הוא זה שיכול להציל אותנו. אנחנו בעצם רוצים להקים אידעון קירוב של עצמנו, לקרב את עצמנו לדעת של רבינו. שכל אברך ובחור דיגיש שהוא שייך לברסלב.

ר' דוד: יפצו מעיינותיך פנימה...

ר' יעקב: כל אחד, יש לו זמנים שהוא קרוב, כל אחד ידע את האמת, שרבינו זה האמת, השאלה איך אנחנו מיישמים את זה למעשה. בשעת הריחוק, כשאדם רחוק, וקשה לו, הוא עושה לו דרך עוקפת. אנחנו

צריכים שבירידות האלו יהיו עגלות וסוסים, בדרך העוקפת...

ר' ישראל מאיר: יש שיחה כזו, שרבינו הוכיח את אחד מאנשיו (ר' ליפא) שהיה מקורב ונתרחק, ואחר כך חזר ובא אליו בחול המועד פסח תקס"ט. ענה רבינו ואמר "אפילו אם עוברים כמה שנים ואינו נעתק ועולה ממדרגתו למדרגה עליונה ממנה בידאת שמים, רק הוא עומד במדרגתו הראשונה כבתחילה, ואפילו אם הוא גרוע יותר מבתחילה, אם הוא מקורב לצדיק האמיתי, ההתקרבות בעצמו הוא טוב בלי שעור וערך (ואם לא היה מקורב להצדיק היה גרוע עוד יותר ויותר)".

רבינו הסיף: "תמה אני, איך משליכים חברה אחובה וחביבה כזו? כמה נפשך, אם באותן השנים לא הלכת בדרכי ה' סראוי, בוודאי הפסדת מה שהפסדת, ואם היית עובד השם סראוי, הלא טוב היה אם היית מטיל העובדות והיהדות שלך גם כן לתוך השותפות של החברים האחובים. והיו אחרים יסלין להרחיב ידיהם ולהצליח על ידי העובדות שלך" (היי מוה"ר שט"ו)

כשמחוברים יחד, כל אחד מחזק את השני בזמן ירידתו.

ר' יעקב: משל לדר שכולם צריכים להעפיל אליו, אחד מרגיש שקשה לו ומסתובב סחור סחור, ושם צריך שיהיו עיגולים כאלו שבהם יאספו את אלו שקשה להם לעלות בדר.

אני חושב יש כאלו שנתרעים מחברות מאחת משתי הסיבות, או שלא מצאו את עצמם בתוך החברה, מסיבה כזו או אחרת, או שהם חוששים ממסגרת שבה סולם מתנהגים אותו דבר, וממילא הם עלולים למצוא את עצמם במקום מצמצם ולאבד את הפרט שלהם, את הנקודה המיוחדת להם. ואם יש חברה קדושה שבה הנקודה המיוחדת של כל אחד מאירה, אז זו בוודאי בשורה. כי כאן לא רק שהפרט לא מאבד את זהותו, אלא גם מאירים אחד לשני.

ר' נחמן: לגבי מה שאתה אומר, בדיוק ראינו עכשיו בליקוטי הלכת

ר' יעקב: בשעת הריחוק, כשאדם רחוק, וקשה לו, הוא עושה לו דרך עוקפת. אנחנו צריכים שבירידות האלו יהיו עגלות וסוסים, בדרך העוקפת...

ר' ישראל מאיר: אצל רבינו יש מעלה יותר מכל החברות, שזה לא רק להחזיק את החברה, אלא יותר מזה, האור של רבינו נמשך על ידי ההתחברות יחד.

ר' נפתלי: אנחנו בעצם רוצים להקים 'ארגון קרוב' של עצמנו, לקרב את עצמנו לדעת של רבינו.

שזה לא רק להחזיק את החברה, אלא יחד מזה, האור של רבינו נמשך על ידי ההתחברות יחד.

ר' יעקב: חשבתי פעם על הלשון שרבינו אמר לפני הסתלקותו "רק אתם תחזיקו עצמכם ביחד", כמובא בחיי מוהר"ן שבאומן לפני ראש השנה האחרון לחיי רבינו הקדוש, אב"ש התאננו מאוד "מה נעשה ועל מי יעזוב אותנו" ורבינו ענה "רק אתם תחזיקו עצמכם ביחד, אז תהיו אנשים כשרים, ולא כשרים בלבד אלא אפילו צדיקים וטובים תהיו" (חיי"מ ר"ח)

רבינו ידע שיתכן מצב שבו לא כל אחד יזכה לקיים את עצותיו הק' ולהתנהג בכל הפרטים כפי הדרך שמסר לנו, אז הוא אמר לנו: על דבר אחד אל תוותרו. "רק" תחזיקו עצמכם ביחד. זה התנאי שאודו יאיר בינינו, ואז ממילא נזכה להיות אנשים כשרים ואפילו צדיקים, כי כמו שאותה אומר, אז יש את הכוח של הצדיק, וממילא כל אחד יזכה להתחדש בקיום עצותיו.

ר' נחמן: בהמשך, אפשר להתחבר יחד בעזרת ה' בקיבוץ באומן בראש השנה, לסעודות, להתאספויות שיחת חברים, ואז גם זה שגור באלעד וגם זה מצפת, או בני ברק, יוכלו להתוועד יחד במקום שבו הם מרגישים בבית.

ר' נפתלי: אפילו אם רק יהיה לנו מקום לריקודים במוצאי ראש השנה יחד, דיינו. זה לבד דבר נצרך וחשוב.

אנחנו לא מתיימרים לאחד את כל ברסלב, ולא להיות בעלי בית של ברסלב... יש ב"ה הרבה ארגונים חשובים וברוכים, שאנחנו גם תומכים בהם, אבל צריך שיקומו עוד עשרות ארגונים... ברסלב הזים זה כל כך גדול, שהצורך להתחבר מתעורר שוב ושוב.

ר' נחמן: יש לנו ב"ה הכל, צריך פשוט לנצל את הכוח האנושי ואת הכלים שיש בחוכמו. הכל קיים

ר' ישראל מאיר: אנשים געמיים, ידאי שמים. שרוצים את הענין של רבינו עד הסוף.

ר' נחמן: תארו לכם 'סוד שביסוד' במצפה, בהשתתפות רבים מכל הארץ, עם כיבוד אחד מאנ"ש ידבר, אחר כך יתפללו יחד בהתלהבות מעריב עם ספירת העומר, כל אחד ירגיש שייסות ושמחה שהוא ברסלב חסיד...

ר' נפתלי: אני חושב על מה שהרבי אמר "רק" תחזיקו יחד. זה דבר כל כך פשוט. רק תחזיקו.

על מתן תורה, ששם כתוב "ועלית אתה ואהרן והכהנים והעם אל ירדו לעלות אל ה' וכי ופרש רש"י אתה מוחיצה לעצמך ואהרן מוחיצה לעצמו והעם כל עיקר אל ירדו"

וכתב רבי נתן: "על כן צדיכין ליחד בכל ה'ל, דהיינו לאהוב א"ע עם חברו ולרחם עליו מאוד ולהשתדל בכל כוחו לדבר עמו בידאת שמים להכניס בו הדעת הקדוש אבל שיהי העסק לטובה ולא לדעה ח"ו שלא להרוס הגבול ח"ו" (הלכות מצרנות א)

כלומר, למרות שכתוב "יחין שם ישראל כנגד הר" – כאיש אחד בלב אחד, מצד שני הייתה גדר שלא ירדו האחד לגבול חברו, זאת אומרת להיות יחד אבל כל אחד נשאר במקום שלו. חזו בעצם הנקודה כאן.

ר' ישראל מאיר: בעצם מה שקורה, שיש כאן המון יחידים.

ר' נחמן: אבל כשהוא נופל, אין מי שיגיד לו 'אחי חזק ואחוז עצמך, אבל ברגע שיש לו בית, אז בין בעליה ובין בדידה הוא נשאר על עמדו.

אפילו רבינו אמר שבצעירותו אם היה אחד אומר לו 'אחי חזק' היה רץ אלפי פרסאות. וזה הבית, וזה מה שאנחנו רוצים להקים.

ר' יעקב: רבי שמואל הרביץ זצ"ל מתאר בימי שמואל את הסתות שבאומן, חשבתי פעם, כמה חסידי ברסלב היו אז באומן? מאה? אז כמה היו בכל כיתה? אלא שבעיני אברך שבא מארץ ישראל זה נראה לו כך בגלל שכל קבוצת חברים התחזו בדבר אחד, אלו מקימת חצות והליכה לציון, ואלו מהנעור בלילה ביערות, אלו מיישיבה בצוותא למלוח-מלכה עם סיפורי צדיקים, וכי רואים שלא כולם חייבים להיות אותו דבר. יש מקום לכלם.

ר' ישראל מאיר: בדברים הכלליים, יש מקום לכלם.

ר' נפתלי: רבינו אמר שצריך להחזיק טובה למפורסמים, על זה שמחזיקים את אנשיהם ביהדות. חשבתי לא מזמן, למה רבינו אמר לנו את זה? כדי שנלמד גם מזה, שאם אנחנו נקיים 'תחזיקו עצמכם ביחד' נרויח הרבה יותר.

ר' נחמן: בענין החברים, ראיתי לאחרונה מסעב מרבי נתן לבנו ר' יצחק, שהיה לו חברותא שלמד אותו יחד הלכות שבת והלכות מליחה במקביל, ורבי נתן כתב לו שאין זו דרך רבינו לפזר דעתו לעניינים שונים, אלא ללמוד את השולחן ערוך לפי הסדר דווקא. אבל הוא מוסיף וכותב לו שאם לא יוכל לשנות את דעת חברו, שלא יפרוש ממנו בשל כך.

אמרת רגע, רבי נתן אומר לבנו שלא יעשה כדעת רבינו בשביל לא להפסיד חברותא...

מכאן רואים כמה חשוב נקודת החבר.

ר' ישראל מאיר: המיוחד אצל רבינו, שהוא אמר "תחזיקו עצמכם יחד, תמשיכו אותי אליכם". אצל רבינו יש מעלה יותר מבכל החברות,

ר' דוד: אם יש חבורה קדושה שבה הנקודה המיוחדת של כל אחד מאידה, אז זו בודאי בשורה.

ר' נחמן: אפילו רבינו הק' אמר שבצעירותו אם היה אחד אומר לו 'אחי חזק' היה רץ אלפי פרסאות. וזה הבית, וזה מה שאנחנו רוצים להקים.

קואליציה בא אורח בפגישת כיריט מלפני הפגישת הראשון של הארגון

כל העם יחדיו". וכפי שרבינו מבאר בליקוטי מוהר"ן (א, תנינא) שהקב"ה אמר למשה "אחוז בכסא כבודי" והכוונה לאחוז בשורשי נשמות ישראל וע"ז ניצול מקנאת המלאכים.

לאחר מכן המשיך לתאר בצבעים חיים את חשיבות תחושת השיוך בתוך אנשי שלומינו ולדוגמא היה הביא בפני הנציגים את סיפורה של אחת הקהילות היפות כיום בציבור החרדי, אשר לפני עשרים שנה כמעט נכחדה כליל. הסיבה הייתה פשוטה בעליל: לא היה להם "בית", לא הייתה תחושה של שיוך. אבל אז, ברגע האחרון, אחדים מהם התעשתו והביטו שחייבים לעשות מעשה. הם החלו לארגן שבת גדולה במיוחד, דבר שלא היה אופייני אצלם אך המטרה קידשה את האמצעים, וכך הם יצאו לדרך. הקבוצה לאט לאט התגבשה חזרה, ומפריקט כזה, הכדור החל להתגלגל קדימה וכיום מדובר על קהילה מאוחדת ומוצלחת ב"ה. והכל, בזכות היכולת לארגן ולחבר בחזרה את אנשיהם.

"הגישה הזו צריכה לימוד", פנה ר' נחמן למשתתפי הכנס, "אם אנו חסידים ברסלב נתאחד יחדיו ונפעל בגישה הזו אזי נראה כיצד נגיע רחוק... בעז"ה. אני בטוח שנראה הרבה סיפוק וקרבת ה'".

לאחר מכן פצחו המשתתפים בשירי שבת והדארה לה. השמחה והרצון

יום רביעי, ב' סיון - "יום המיוחס". עשרות נציגים ממוגון רחב של ערים עושים את דרכם לירושלים עי"ה. לא כסף יקבלו שם וגם לא כבוד. משאלה אחת עמוקה חביה בלבם: להגדיל ולפאר שם רבינו הקדוש.

באותו לילה היסטורי, נפל דבר בחסידות ברסלב. ארגון חדש ו"החזיקו" שמו, יוצא לדרך. על הפרק עומדת יוזמה הרואית ואמיצה: יצירת שייכות אמת ומענה ראוי לציבור האברכים בחסידות ברסלב שאינם משויכים לקהילה או חבורה מסודרת ומוגדרת.

בשעה היעודה, נכנסו סולם לחדר הכניסו והמפגש הראשון מסוגו קדם עוד וגידים. מי שפתח בדברים היה המנחה ר' נחמן גריזולט הי"ו. תחילה הודה מקרב לב לכלל הנציגים שהגיעו במסירות "סולם כאן עסוקים עד למעלה מראשם, אבל מתוך אהבה לרבי'ל טרחתם להגיע עד הנה. מי שיושב כאן מעיד כאלף עדים על חשיבות הכנס ועל נחיצותו ובעז"ה את הפירות נראה כבר בקרוב".

בהמשך הציג ר' נחמן בכאב את המורכבות שנוצרה בתוך חסידות ברסלב ואת הצורך הדחוף ליצור חיבור אמיתי בין אנשי שלומינו, חיבור המושחת על שיוך וקשר קרוב בין האחד לרעהו. דבר שיביא בודאי להתקשרות חדשה וחיה לכל ענייניו של הרב".

לאחר הצגת התמונה בשלמותה,

נקרא לשאת דברים רדה"ה ר' נחמן הונפלד שליט"א מרבי הארגון.

ר' נחמן שליט"א, אשר ידיו רב לו בבניית והקמת 'חברות' ורגישותו לנשיא הינה מן המפורסמות הרחוב במתק שפתיו בדבר מעלת ההתחזקות המשותפת על חברות וידידות באומרו כי הראיה הגדולה לכך נלמדת ממעמד הר סיני. האפשרות לקבל את התורה הייתה כאשר נוצר בבני ישראל הרגשה של חיבור 'זיענו

ר' נחמן חתומה שליט"א

ר' נחמן ארנלטי הי"ו בהתייחסת הכנס

ר' אפרים גולד הי"ו

ר' ישראל אטור מסקילה הי"ו

להתחדש בדרכי רבינו הקדוש מילאו את חלל המקום והאוירה התלהטה. דקות ארוכות נמשכו שירי השמחה ומיד לאחר מכן החלו בעלי המנגנים מפעילי הארגון הר"ד דוד דגן והר"ד נחמן פרידמן הי"ו לרגש את הקהל עם ניגוני דבקות וכיסופין. אשרי עין ראותה אלה.

בהמשך קרא המנחה לרה"ח ר' ישראל מאיד בוסקילה מיקדי

עיה"ק צפת. אשר ספר לנכחים כיצד הוא עצמו התקרב לברסלב, ואת הדרך שזסה לעשות מבין סתלי השיבות הליטאיות עד היכלו של רבינו הקדוש. "צריך לומר את הדברים באופן ברור: אברך ליטאי מדגיש שייך. הוא מחובר למערכת כזו או אחרת וזה נותן לו כח להמשיך ולשמור על עצמו. בעז"ה ניתן ליצור פלטפורמה כזו גם בתוך אנשי שלומינו. מגיע לנו את המתנה הזו. ואם במקומות אחרים זה עובד, אזי בודאי שבמקום החשוב ביותר, אצל הרבי הנעלה ביותר, שייך וכדאי לעשות זאת".

אח"כ כווד לשאת דברים, בעל האכסניה הלא הוא ר' מרדכי גוטליב ה"ו. בלשונו הבהירה שיבחה את היוזמה ובין דברים חידד את הנקודה הבאה: "ברסלב זו חסידות קדושה. ממילא טבעי ופשוט לכל בר דעת שהס"א מנסה להפריע וליצור תקלות ומבוכות. לעיתים נוצר מצב מוזר. במקום לפעול ולהיות עסוקים בעשייה חיובית וטובה המגדילה ומאידה את עניינו של רבינו הק, אנו מוצאים את עצמנו מתעסקים רק בהתנגנות... וחבל. לכן הכנס הזה הולך לשנות את התמונה הנוכחית. מכאן נצא ב"ה מחוזקים, עם הפנים קדימה, להוסיף טוב לעולם".

לאחר מכן החלו הנציגים מעלים את רעיונותיהם. יוזמות ברורות עלו על השולחן וניכר כי סלם מכוננים לאותה מטרה: להגדיל את עניינו של רבינו הק' אצל כל אחד ואחד מאנ"ש מתוך חברות אמת ושותפות כנה.

האירוע נעל בתחושת סיפוק מופלאה, ובעז"ה בתהלת הארגון שוקדים בימים אלו על דרכי הפעולה כמו: שבתות התאחדות במדון, סיומי ליקוטי מוהר"ן, כינוסי הכנה לקראת י"ט, עריכת סעודות בצוותא בימי ראש השנה, הקמת חברות ועוד ועוד. פרטים יבואו בקרוב ממש.

